

Advent negyedik vasárnapján

Rainer Maria Rilke: Advent

Es treibt der Wind im Winterwalde
die Flockenherde wie ein Hirt
und manche Tanne ahnt wie balde
sie fromm und lichterheilig wird;
und lauscht hinaus. Den weißen Wegen
streckt sie die Zweige hin - bereit
und wehrt dem Wind und wächst entgegen
der einen Nacht der Herrlichkeit.

Havat terel a szél az erdőn,
mint pehely-nyájat pásztora.
S néhány fenyő már érzi sejtőn,
miként lesz áldott-fényű fa,

és hallgatózik. Szűz utakra
feszül sok ága, tűhegye-
szelet fog- készül, nő magasba,
az egyetlen szent éj fele.
(Fodor András fordítása)

Téli erdőn hópihe-nyáját
tereli pásztorként a szél.
Egy-egy fenyőt sejtelem jár át:
nemsokára szelíd fénykörbe tér;
s kifelé hallgat. A fehérlő
út fölé nyújtja száz gallyát –
várja készen, míg ég fele nő
az egyetlen, szent éjszakát.
(Kerék Imre fordítása)

A téli erdőn szél-pásztor jár
Hópihe-csordát terelve.
Egy fát, hogy kiválasztatott, már
Nem rettent a szekerce,
Sejti a fényt. Az út fuvatát
Érinti örökzöldje, nő
Csak egyre vihart hajlongva át,
S várja a szent éjt a fenyő.
(Németh István Péter fordítása)